

sftsminister har stillet sig saaledes til Forslaget, som han har gjort, saaledes at han er villig til at gaa ind derpaa, saa er der fra Udvalgets Flertals Side heller ikke Noget til Hinder i saa Henseende. — Hvad dernæst § 146 angaar, da skal jeg først bemærke, at jeg er fuldkomment enig med den høitærede Minister i, at Udsettelsen af denne Paragraf hverken vil gjøre til eller fra og i Realiteten ikke vil have nogen Indflydelse, idet Lovforslagets hele øvrige Indhold ikke lader nogen Plads tilbage for Skiftekommissærer. Der vil efter Lovforslagets hele Indhold ikke være noget Stadium, paa hvilket Kreditorerne kunne admitteres til at tage nogen Beslutning om, at de ville have Skiftekommissærer, og jeg tror ogsaa, at Regjeringen vil mangle Myndighed til at indrømme noget Saadant, naar det ikke er hjemlet i Loven. Men Hovedsagen er dog efter min Mening den, at den omtalte Institution ikke bør bibeholdes længere. Den Trang, som den hidtil har afhjulpet, vil ved Lovforslaget blive afhjulpet paa anden Maade. Det er netop af Hensyn hertil, at Udvalget har foreslaaet, at der skal kunne være flere Kuratorer. Det er slet, fordi Udvalget erkjendte, at der er det Gode ved Kommissæerne, at de kunne repræsentere en flersidig Sagdygtighed; men det Samme vil fremtidig opnaas ved at have flere Kuratorer. Derimod har Kommissariatbehandlingen efter Udvalgets Formening flere Mangler, som man bør undgaa, og da navnlig den Mangel, at der ikke er nogen Kontrol eller noget Tilsyn af Betydning med Kommissæerne, ligesom jo ogsaa Enhver, der vil anke over, at disse Kommissærer enten f. Ex. salarere sig for høit eller trække Voets Behandling ud eller i andre Henseender gaa uforvarlig tilværks, ikke har Andet at gjøre end at appellere til Høiesteret, hvad Enhver veed er en langvarig og bekostelig Fremgangsmaade. Stillingen vil derimod efter Lovforslaget blive en anden, idet Kuratorerne staa under Skifterettens Tilsyn og kunne afstediges af dem. De kunne gjøre samme Nytte som Kommissæerne derved, at de kunne repræsentere den samme flersidige Sagkundskab, men paa den anden Side har man mere Haand i Hante og mere Tilsyn med dem og

mere Magt over dem for at paase, at de behandle Voet forsvarlig og ikke vidtløftigere og langsommere, end det er nødvendigt efter den bestaaende Lovgivning. Netop derfor er det Udvalgets Opfattelse, at Skiftekommissærer ikke bør benyttes fremtidig. Hvad angaar de forskellige Bemærkninger, som den sidste ærede Tale iøvrigt fremkom med, da syntes det mig, at de egentlig kun stode i fjernere Forbindelse med den heromhandlede Paragraf og snarere vedkom andre Ting i Lovforslaget. Jeg skal som en Følge deraf heller ikke nu komme tilbage til den, idet det efter min Formening vilde være at gjenoptage Forhandlinger, som vi allerede ere ude over. Men jeg skal ganske i Almindelighed henstille til det ærede Thing, om det ikke finder, at det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en aldeles enorm Overdrivelse ved at omtale Betydningen af den Kontrol, som Skifteforvalteren efter Udvalgets Mening bør udøve. Der er ikke Tale om væsentlige Principforandringer i eller væsentlige Afvigelser fra Regjeringsforslaget, fordi man vil have, at Skifteforvalteren skal paase, at Kreditorudvalget virkelig foretager de periodiske Eftersyn af Kassebogen og ser efter, hvor stor Kassebeholdningen er, og at Skifteforvalteren skal drage Omsorg for, at Kreditorudvalgets Paalæg med Hensyn til Kassebeholdningens Anbringelse udføres, samt, naar der er en paafaldende stor Kassebeholdning, skal forelægge Sagen for en Skiftesamling, hvorved denne jo dog til Syvende og Sidst vil blive Herre over Sagen. At man tillægger Skifteforvalteren at føre en saadan Kontrol, er ikke en Overtrædelse af Principet, og det er en ganske enorm Overdrivelse, som det ærede Medlem har gjort sig skyldig i ved, hvad han derom sagde. Jeg skal, som sagt, ikke dvæle ved Enkelthederne af hans Bemærkninger, men skal kun endnu yttre, at jeg ikke indser, at man viser Folk Mistillid eller sætter dem i en nedværdigende Stilling, fordi de undergives en bestemt foreskrevet Kontrol med deres Regnskabsførelse. At det skulde være stødende for en Kurator, at han skal holde en Kassebog, og at han skal forevise den for Kreditorudvalget eller for Skifteforvalteren, eller at det skal være stødende for Kreditorudvalget, at her